

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सर्वान् एव दिशागजान् ।
 यथाक्रमं यथान्यायं प्रष्टुं समुपचक्रमे ॥ १० ॥
 तैश्च सर्वैर्दिशापालैर्वाक्यज्ञैर्वाक्यकोविदः ।
 पूजितः सकृद्यश्चैव गन्तासीत्यभिचोदितः ॥ ११ ॥
 तेषां तद्वचनं श्रुत्वा जगाम लघुविक्रमः ।
 भस्मराशीकृता यत्र पितरस्तस्य सागराः ॥ १२ ॥
 स दुःखव्रशमापन्नस्त्वसमञ्जसुतस्तदा ।
 चुक्रोश परमार्तस्तु बधात् तेषां सुदुःखितः ॥ १३ ॥
 यज्ञियं च कृत्यं तत्र चरन्तमविदूरतः ।
 ददर्श पुरुषव्याघ्रो दुःखशोकसमन्वितः ॥ १४ ॥
 स तेषां राजपुत्राणां कर्तुकामो जलक्रियां ।
 सलिलार्थी मरुतेजा न चापश्यज्जलाशयं ॥ १५ ॥
 विसार्य निपुणां दृष्टिं ततो ऽपश्यत् खगाधिपं ।
 पितॄणां मातुलं राम सुपर्णमचलोपमं ॥ १६ ॥
 स चैनमब्रवीद्वाक्यं वैनतेयो मरुाबलः ।
 मा श्रुचः पुरुषव्याघ्र बधो ऽयं लोकसंमतः ॥ १७ ॥
 कपिलेनाप्रमेयेणा दग्धा क्रीमे मरुाबलाः ।
 सलिलं नार्हसे प्राज्ञ दातुमेषां हि लौकिकं ॥ १८ ॥
 गङ्गा हिमवतो ज्येष्ठा दुहिता पुरुषर्षभ ।
 भस्मराशीकृतान् एतान् प्रावयेद्योक्तापावनी ॥ १९ ॥